

שיטה מקובצת

כא.

הלוקה בהמה פרק שלישי בכורות

מסורת הש"ס

א] דועירי דאמר זעירי אין טעון פחות משלישי יום מן ספילגו תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ו] שמעון סבר אמרין: ג] קמפולגי תי"ק סבר אבוי נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתי"ד: ח] בריש שמעון התי"ד: ט] יתבת להו ל': י] תבות והתיני בביחוחא נמחא: יא] גדייה וכו' דוקא מרה דהתיני בביחוחא אפי' מרה גדייה לאשמעין דאפי' מרה התעשר בכל יכולת א"א אפשר לה ליכנס עם בנות בביחוחא להתעשר דאין היא ובנותיה יולדות תוך שנתה עד יום א' בשנה שנייה כדלקמן והיא דבגט ג' בכל בנות' כיון דאיכא חדא דלא פגי בשלש נקט שלש בכלהו כדלקמן מטעמא אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה וכי"ש וזו שילדה ולדות גמורים. בתוך שנתה לא יולד דוקא חדא לאו בתוך שנתה ממש היא שאמללא כן אף היא תצטרף אלא בתוך שנתה יום שאחר שנתה וכו' וישמאל ועידא מדרבי ישמעאל ואי קשיא כיון דאינה נכנסת עמהו לוקמא כגון שגולדה היא בניטין ולדה באלול דאפשר לה לחזור ולילד עם בנותיה קודם אלול הבא וליתיב וכל בנותיה ילדו תרותי תרותי לאו פרכא היא מנזקת ת"ק גדייה ולא נקט עז לאפוקי מדריש אמת לאשמעין אפי' דמקריבין להו לבבי אפשי לכולן להוליד בשנה אחת שתאה הזקנה נכנסת עמהן לדיר הילכך בכל כמה דמצי לקרובי בהו מקריבין: מאי באתא לידור מותרת תרותי לאו מלאות לה: ים ואי עיברה וכן שלמים הוי ששה יום וכן בביחוחא הוי י"ב חדש שלמים ויולדת למחר: לית ליה דועירי וכן הבת מוציאה תוך חודשה מקצת היום של גמר חודשה הטינוף. י"ג ואי בעית איתא דר"ע מקצת היום ככולו והבא בתוך שנתו וכן ת"ק דלא מנאסר וכן ת"ק דאפשר לדיר להוליד בתוך שנתה של שנה גולדה מ"מ מחוסרין זמן עד ד' ימים ור"ש סבר מחוסר זמן מהעשרי בביחוחא וביחוחא וכו' נמצא בכל הספרים כי שביעין יולדת ולמחר של התי"ד בפרוש רש"י דל: ט] כיון נכנסות לדיר להעשר בנותיה ובנותיהן יחד: ז] מהעשר בהמה ואין לה שנה גולדה וכו' כיון שגולדה קודם אלול עם אותן שגולדה לאחר אלול: ח] להיות בין שנה אחת: ט] אלול שבעה תוך שנתה והיא נכנסת עמהן תוך שנתה ילדו היא ובנותיה התי"ד ומה"ד ולמה לי למתיי' כלל בליות הבנות והמתיי' כללהו ומה עז סוף החיוב מוקף ביצי לבנה כי ימיו עיבורן ה' חודשים וכו' שגולדה ילדה ילדו ומשכחת לה דאפי' נכנסות יחד לדיר המחוחות הבנות חזן תן הוקינה גגון שהיתה אחד מצוברת דיום אחד בשנה שניה שלהן עדיין ר"ח אב הוא ור"ש דנקט

קיימא הא ועוד דמשום היא גופה שאם תמיר לשחמו לאכול כשהוא בריא וי"ט יכול לשחמו כשהוא חולה וקרוי לפיהוק של מיתה דהשתא איכא ריעותא ואין לדקדק דר' שמעון בן גמליאל לא חייש למיעוט מהא דחיישי למיעוט רבי עקיבא ור' טרפון צפ' קמא דמכות (דף ו. ו. וש' ד"ה דילמא) שנתא במקום סיף היה נקב ורבי שמעון בן גמליאל קאמר אף הן מרבים שופכי דמים בישראל דילמא תסס הוא דלא חייש משום י"א דחשבינן כלא איפשר שאם בן ז' י"א יגבר א"א לעולם ואפי"ר ר' מאיר מורא כדקאמר ד"ה דחולין (ד' י"א): והא דבעי למיירי רבי עקיבא דחלצ פוטר ולא חייש למיעוט הוה מצי לאקשוי מההיא דמכות דחייש שנתא במקום סיף נקב הוה י"א ורשב"ג קאמר דלא חייש אלא דלא רצה להלרין ועוד אין נראה דכנינו סא לפרש כלל טעמיהו משום דחיישי למיעוטא דכדאייהו חשיב י"א לא אפשי צפ"ק דחולין (דף י"א: ושם) אלא אמרי רבנן דכשהיו שוליים לעדים ראייתם אס במקום סיף נקב הוה והס אומרים אין אנו יודעים בטלה עדותא אע"פ שאם לא היו שולין היה נהרג מיד דהוה זה אומר

צפי"ק הרגו זה אומר צאריהן הרגו דאין זה נכון אע"ג דלא לא שילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלילמא אי שילינן מינייהו הוה מנכשי אהדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא איפשר דאיפשר כגון שנתגלה קרום של מוח וראהו עדיין שלם ובחולין דחשבינן ליה לא איפשר לפי שזוחק להעמיד צו הפסוק ומאן דעטר סבר שצקה לקרא דדחיק ומקוים אנפשי: י"ב א"א קבבר במטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה. וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה לאו דוקא אלא אס אחר שנתה מעט דהא לאו באותה שנה נולדה הגדייה שאם כן מתעשר עם צוניהי ומנא קמא לא חשיב לה אלא כלומר צת שנתה יום שאחר שנתה ויפשי דצקוטטורס דהוי כר' ישמעאל ועדיפא מרבי ישמעאל והדין עמו י"א דהא לרבי ישמעאל חזרת ויולדת ציוס ראשון של שנה שנייה דהא אית ליה מנאן ואילך ספק י"א והקשה צקוטטורס כיון דאינה נכנסת עמהן לוקמה כגון שגולדה היא צנימן וילדה לה צאלול דאפשר לה לחזור לילד עם צוניהי קודם אלול הבא ולא דק צלישניה דהא צנסמך אמרין דמנא קמא אית ליה דועירי והוא דאין שאין צהמה נמתעברת אחר שגולדה צפחות משלשים יום א"כ דאין שלשים יום לצד מה' חדשי העיבור והוה זה למימר שגולדה י"א צ"ה בארד:

תנא קמא אית י"ה דועירי. גס כאן פ"י צקוטטורס דימי עיברה ו' חדשים שלמים משמע שרואה לומר של שלשים יום כמו ו' שפירשו לעיל ואי אפשר לומר כן כלל ולמאי דמוקי פלוגמתייהו צמקת היום ככולו דלרין ו' למנות הכל מאחד צאלול של שנה זו לאחד צאלול של שנה הבאה לשנת הלבנה דאחד צאלול ראש השנה למעשר צהמה ולא משכחת לה צזוס ענין אלא אס כן היו חדשי העיבור כפי חשני הלבנה והשתא למנא קמא לא אמרין מקצת היום ככולו ושגולדה צאחד צאלול לא י"א קבלה זכר עד מלאת שלשים יום שגולדה דמיון דאמר זעירי אין טינוף פחות מל' יום כל שכן ו' צתה והשתא שלמי אינהו ל' יום ציוס צ' של תשרי דבעינן יום מעת לעת כיון דאין מקצת היום ככולו ואולול חסר הוא וצו ציוס אפשר י"א להתעבר ו' חדשים של עיבור שלמי יום שני של אדר וצו ציוס ילדה חסוב שלשים יום מעת לעת לצוניהי קודם שיקבלו זכר וכלו ציוס שלישי של ניסן וצו ציוס נתעברו ונמצא שכלו ה' חדשי עיבורן ציוס שלישי של אלול וצו ציוס ילדו ורבי שמעון סבר דאמר"י ציוס היום ככולו וכלים שלשים יום ציוס אחד של תשרי וצו ציוס נמתעבר ונמצא שכלו ה' חדשי העיבור ציוס אחרון של צצט דמקצת היום ככולו וצו ציוס ילדה חסוב שלשים יום לצנות ונמצא שלים צצ"ט צאצ ה' חדשי העיבור ואין לתמוה על שפירש דחדשי העיבור של צהמה דקה לפי חדשי הלבנה דה"ג אשכחן

חן שנתה ממש לית ליה דועירי עכ"ל וצריך פ' לפרושו ונראה דמש"ה נקט לטו' ר' לליתיה דבציר מהכי אבוי יכולות לטען הוקינה אינה יכולה להתעשר עמהן אפילו בשנה מעוברת שהוי צריכה שתאה בת שלשים קודם שתתעבר אבל ל"ש לית ליה דועירי וקבצת אי"ל צ"ח ששערה שצא ממנה מתעשרין תוך שנתה אפילו בשנת ששולת ולהכי לא משכחת לה לפי שצקוטטורס ופ' תחיס ע"ל ימות חמנה רבי עקיבא וכו' ור' טרפון וכו' קמא דמכות (דף ו. ו. וש' ד"ה דילמא) שנתא במקום סיף היה נקב ורבי שמעון בן גמליאל לא חייש למיעוט מהא דחיישי למיעוט רבי עקיבא וכו' ור' טרפון וכו' קמא דמכות (דף ו. ו. וש' ד"ה דילמא) שנתא במקום סיף היה נקב ורבי שמעון בן גמליאל קאמר אף הן מרבים שופכי דמים בישראל דילמא תסס הוא דלא חייש משום י"א דחשבינן כלא איפשר שאם בן ז' י"א יגבר א"א לעולם ואפי"ר ר' מאיר מורא כדקאמר ד"ה דחולין (ד' י"א): והא דבעי למיירי רבי עקיבא דחלצ פוטר ולא חייש למיעוט הוה מצי לאקשוי מההיא דמכות דחייש שנתא במקום סיף נקב הוה י"א ורשב"ג קאמר דלא חייש אלא דלא רצה להלרין ועוד אין נראה דכנינו סא לפרש כלל טעמיהו משום דחיישי למיעוטא דכדאייהו חשיב י"א לא אפשי צפ"ק דחולין (דף י"א: ושם) אלא אמרי רבנן דכשהיו שוליים לעדים ראייתם אס במקום סיף נקב הוה והס אומרים אין אנו יודעים בטלה עדותא אע"פ שאם לא היו שולין היה נהרג מיד דהוה זה אומר צאריהן הרגו דאין זה נכון אע"ג דלא לא שילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלילמא אי שילינן מינייהו הוה מנכשי אהדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא איפשר דאיפשר כגון שנתגלה קרום של מוח וראהו עדיין שלם ובחולין דחשבינן ליה לא איפשר לפי שזוחק להעמיד צו הפסוק ומאן דעטר סבר שצקה לקרא דדחיק ומקוים אנפשי: י"ב א"א קבבר במטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה. וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה לאו דוקא אלא אס אחר שנתה מעט דהא לאו באותה שנה נולדה הגדייה שאם כן מתעשר עם צוניהי ומנא קמא לא חשיב לה אלא כלומר צת שנתה יום שאחר שנתה ויפשי דצקוטטורס דהוי כר' ישמעאל ועדיפא מרבי ישמעאל והדין עמו י"א דהא לרבי ישמעאל חזרת ויולדת ציוס ראשון של שנה שנייה דהא אית ליה מנאן ואילך ספק י"א והקשה צקוטטורס כיון דאינה נכנסת עמהן לוקמה כגון שגולדה היא צנימן וילדה לה צאלול דאפשר לה לחזור לילד עם צוניהי קודם אלול הבא ולא דק צלישניה דהא צנסמך אמרין דמנא קמא אית ליה דועירי והוא דאין שאין צהמה נמתעברת אחר שגולדה צפחות משלשים יום א"כ דאין שלשים יום לצד מה' חדשי העיבור והוה זה למימר שגולדה י"א צ"ה בארד:

לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה אם תימצוי לומר מטנפת חוזרת ויולדת בתוך שנתה ודאי אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה: אמר רבי שמעון אני ראייתי גדייה כו': מאי איכא בין תנא קמא לרבי שמעון (א) איכא בינייהו דועירי (ב) תנא קמא אית ליה דועירי ור' שמעון לית ליה דועירי ואיבעית אימא דכולי עלמא אית להו דועירי והבא ביולדת למקוטעין קא מיפלגי ו' לתנא קמא אינה יולדת למקוטעין לרבי שמעון יולדת ואיבעית אימא דכולי עלמא אינה יולדת למקוטעין והבא במקצת היום ככולו ככולו לתנא קמא לא אמרין מקצת היום ככולו לרבי שמעון אמר"י (ג) מקצת היום ככולו ואב"א דכ"ע אמרין מקצת היום ככולו והבא במחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר כמפילגי ו' והתיני

לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה אם תימצוי לומר מטנפת חוזרת ויולדת בתוך שנתה ודאי אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה: אמר רבי שמעון אני ראייתי גדייה כו': מאי איכא בין תנא קמא לרבי שמעון (א) איכא בינייהו דועירי (ב) תנא קמא אית ליה דועירי ור' שמעון לית ליה דועירי ואיבעית אימא דכולי עלמא אית להו דועירי והבא ביולדת למקוטעין קא מיפלגי ו' לתנא קמא אינה יולדת למקוטעין לרבי שמעון יולדת ואיבעית אימא דכולי עלמא אינה יולדת למקוטעין והבא במקצת היום ככולו ככולו לתנא קמא לא אמרין מקצת היום ככולו לרבי שמעון אמר"י (ג) מקצת היום ככולו ואב"א דכ"ע אמרין מקצת היום ככולו והבא במחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר כמפילגי ו' והתיני

לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה אם תימצוי לומר מטנפת חוזרת ויולדת בתוך שנתה ודאי אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה: אמר רבי שמעון אני ראייתי גדייה כו': מאי איכא בין תנא קמא לרבי שמעון (א) איכא בינייהו דועירי (ב) תנא קמא אית ליה דועירי ור' שמעון לית ליה דועירי ואיבעית אימא דכולי עלמא אית להו דועירי והבא ביולדת למקוטעין קא מיפלגי ו' לתנא קמא אינה יולדת למקוטעין לרבי שמעון יולדת ואיבעית אימא דכולי עלמא אינה יולדת למקוטעין והבא במקצת היום ככולו ככולו לתנא קמא לא אמרין מקצת היום ככולו לרבי שמעון אמר"י (ג) מקצת היום ככולו ואב"א דכ"ע אמרין מקצת היום ככולו והבא במחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר כמפילגי ו' והתיני

לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה אם תימצוי לומר מטנפת חוזרת ויולדת בתוך שנתה ודאי אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה: אמר רבי שמעון אני ראייתי גדייה כו': מאי איכא בין תנא קמא לרבי שמעון (א) איכא בינייהו דועירי (ב) תנא קמא אית ליה דועירי ור' שמעון לית ליה דועירי ואיבעית אימא דכולי עלמא אית להו דועירי והבא ביולדת למקוטעין קא מיפלגי ו' לתנא קמא אינה יולדת למקוטעין לרבי שמעון יולדת ואיבעית אימא דכולי עלמא אינה יולדת למקוטעין והבא במקצת היום ככולו ככולו לתנא קמא לא אמרין מקצת היום ככולו לרבי שמעון אמר"י (ג) מקצת היום ככולו ואב"א דכ"ע אמרין מקצת היום ככולו והבא במחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר כמפילגי ו' והתיני

חן שנתה ממש לית ליה דועירי עכ"ל וצריך פ' לפרושו ונראה דמש"ה נקט לטו' ר' לליתיה דבציר מהכי אבוי יכולות לטען הוקינה אינה יכולה להתעשר עמהן אפילו בשנה מעוברת שהוי צריכה שתאה בת שלשים קודם שתתעבר אבל ל"ש לית ליה דועירי וקבצת אי"ל צ"ח ששערה שצא ממנה מתעשרין תוך שנתה אפילו בשנת ששולת ולהכי לא משכחת לה לפי שצקוטטורס ופ' תחיס ע"ל ימות חמנה רבי עקיבא וכו' ור' טרפון וכו' קמא דמכות (דף ו. ו. וש' ד"ה דילמא) שנתא במקום סיף היה נקב ורבי שמעון בן גמליאל לא חייש למיעוט מהא דחיישי למיעוט רבי עקיבא וכו' ור' טרפון וכו' קמא דמכות (דף ו. ו. וש' ד"ה דילמא) שנתא במקום סיף היה נקב ורבי שמעון בן גמליאל קאמר אף הן מרבים שופכי דמים בישראל דילמא תסס הוא דלא חייש משום י"א דחשבינן כלא איפשר שאם בן ז' י"א יגבר א"א לעולם ואפי"ר ר' מאיר מורא כדקאמר ד"ה דחולין (ד' י"א): והא דבעי למיירי רבי עקיבא דחלצ פוטר ולא חייש למיעוט הוה מצי לאקשוי מההיא דמכות דחייש שנתא במקום סיף נקב הוה י"א ורשב"ג קאמר דלא חייש אלא דלא רצה להלרין ועוד אין נראה דכנינו סא לפרש כלל טעמיהו משום דחיישי למיעוטא דכדאייהו חשיב י"א לא אפשי צפ"ק דחולין (דף י"א: ושם) אלא אמרי רבנן דכשהיו שוליים לעדים ראייתם אס במקום סיף נקב הוה והס אומרים אין אנו יודעים בטלה עדותא אע"פ שאם לא היו שולין היה נהרג מיד דהוה זה אומר צאריהן הרגו דאין זה נכון אע"ג דלא לא שילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלילמא אי שילינן מינייהו הוה מנכשי אהדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא איפשר דאיפשר כגון שנתגלה קרום של מוח וראהו עדיין שלם ובחולין דחשבינן ליה לא איפשר לפי שזוחק להעמיד צו הפסוק ומאן דעטר סבר שצקה לקרא דדחיק ומקוים אנפשי: י"ב א"א קבבר במטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה. וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה לאו דוקא אלא אס אחר שנתה מעט דהא לאו באותה שנה נולדה הגדייה שאם כן מתעשר עם צוניהי ומנא קמא לא חשיב לה אלא כלומר צת שנתה יום שאחר שנתה ויפשי דצקוטטורס דהוי כר' ישמעאל ועדיפא מרבי ישמעאל והדין עמו י"א דהא לרבי ישמעאל חזרת ויולדת ציוס ראשון של שנה שנייה דהא אית ליה מנאן ואילך ספק י"א והקשה צקוטטורס כיון דאינה נכנסת עמהן לוקמה כגון שגולדה היא צנימן וילדה לה צאלול דאפשר לה לחזור לילד עם צוניהי קודם אלול הבא ולא דק צלישניה דהא צנסמך אמרין דמנא קמא אית ליה דועירי והוא דאין שאין צהמה נמתעברת אחר שגולדה צפחות משלשים יום א"כ דאין שלשים יום לצד מה' חדשי העיבור והוה זה למימר שגולדה י"א צ"ה בארד:

חן שנתה ממש לית ליה דועירי עכ"ל וצריך פ' לפרושו ונראה דמש"ה נקט לטו' ר' לליתיה דבציר מהכי אבוי יכולות לטען הוקינה אינה יכולה להתעשר עמהן אפילו בשנה מעוברת שהוי צריכה שתאה בת שלשים קודם שתתעבר אבל ל"ש לית ליה דועירי וקבצת אי"ל צ"ח ששערה שצא ממנה מתעשרין תוך שנתה אפילו בשנת ששולת ולהכי לא משכחת לה לפי שצקוטטורס ופ' תחיס ע"ל ימות חמנה רבי עקיבא וכו' ור' טרפון וכו' קמא דמכות (דף ו. ו. וש' ד"ה דילמא) שנתא במקום סיף היה נקב ורבי שמעון בן גמליאל לא חייש למיעוט מהא דחיישי למיעוט רבי עקיבא וכו' ור' טרפון וכו' קמא דמכות (דף ו. ו. וש' ד"ה דילמא) שנתא במקום סיף היה נקב ורבי שמעון בן גמליאל קאמר אף הן מרבים שופכי דמים בישראל דילמא תסס הוא דלא חייש משום י"א דחשבינן כלא איפשר שאם בן ז' י"א יגבר א"א לעולם ואפי"ר ר' מאיר מורא כדקאמר ד"ה דחולין (ד' י"א): והא דבעי למיירי רבי עקיבא דחלצ פוטר ולא חייש למיעוט הוה מצי לאקשוי מההיא דמכות דחייש שנתא במקום סיף נקב הוה י"א ורשב"ג קאמר דלא חייש אלא דלא רצה להלרין ועוד אין נראה דכנינו סא לפרש כלל טעמיהו משום דחיישי למיעוטא דכדאייהו חשיב י"א לא אפשי צפ"ק דחולין (דף י"א: ושם) אלא אמרי רבנן דכשהיו שוליים לעדים ראייתם אס במקום סיף נקב הוה והס אומרים אין אנו יודעים בטלה עדותא אע"פ שאם לא היו שולין היה נהרג מיד דהוה זה אומר צאריהן הרגו דאין זה נכון אע"ג דלא לא שילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלילמא אי שילינן מינייהו הוה מנכשי אהדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא איפשר דאיפשר כגון שנתגלה קרום של מוח וראהו עדיין שלם ובחולין דחשבינן ליה לא איפשר לפי שזוחק להעמיד צו הפסוק ומאן דעטר סבר שצקה לקרא דדחיק ומקוים אנפשי: י"ב א"א קבבר במטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה. וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה לאו דוקא אלא אס אחר שנתה מעט דהא לאו באותה שנה נולדה הגדייה שאם כן מתעשר עם צוניהי ומנא קמא לא חשיב לה אלא כלומר צת שנתה יום שאחר שנתה ויפשי דצקוטטורס דהוי כר' ישמעאל ועדיפא מרבי ישמעאל והדין עמו י"א דהא לרבי ישמעאל חזרת ויולדת ציוס ראשון של שנה שנייה דהא אית ליה מנאן ואילך ספק י"א והקשה צקוטטורס כיון דאינה נכנסת עמהן לוקמה כגון שגולדה היא צנימן וילדה לה צאלול דאפשר לה לחזור לילד עם צוניהי קודם אלול הבא ולא דק צלישניה דהא צנסמך אמרין דמנא קמא אית ליה דועירי והוא דאין שאין צהמה נמתעברת אחר שגולדה צפחות משלשים יום א"כ דאין שלשים יום לצד מה' חדשי העיבור והוה זה למימר שגולדה י"א צ"ה בארד: